

Počíná se registrum neb pravidlo knih předeepsaných, v nichžto najprvé se klade prolog neb předmluva o tom, co je huulo skladatelem knih těchto, aby je složil,

Stránka

a to v kapitule první. 1	3
I. O třech stavech vůbec svaté církve, totiž o pannách, o vdovách, o manželech. 2	5
O pannách zvláště. 3	6
O pannách světských, múdrých a dobrých. 4	7
O pannách světských nemúdrých. 5	8
O důstojenství stavu panenského. 6	10
O chvále panen svatých. 7	11
Co táhne panny od panenství. 8	12
Kterak se jest protiviti takovému odtahování. 9	—
Co je práce v manželství. 10	13
O té práci, ješto kto nevie bydlá sobě. 11	15
Otázky nemúdrých. 12	16
Že nesluší z lehkosti čistoty zaslíbiti. 13	—
Že je lépe zalíbiec čistotu držeti než nezalíbiec. 14	18
Že nesluší čistoty v nemoci zaslubovati. 15	—
Panny, kteréž čistotu zaslíbily, co mají činiti. 16	19
O pěti vlastních nepřítelích čistoty. 17	22
Že je lehčejšie držeti čisté panenství než nečisté. 18	23
Znamení milosti tělesné. 19	24
Kak mají panny ozdobeny býti. 20	25
Že panny mají mieti pokoru. 21	26
Řeč s. Bernarta o pannách. 22	28
O vdovách dobrých a o jich chvále. 23	29
Že nejsou hodné svatby druhé. 24	31
Dobr jest stav vdovský úmyslem dobrým. 25	32
O dvojích vdovách dobrých. 26	34
O druhých vdovách. 27	35
Že všichni kající slušejí k stavu vdovskému. 28	37
Že by i manželé mohli vdovsky bydliti. 29	38
II. O manželství knihy. 30	—
Proč v manželstvo má býti vstupováno. 31	39
Že sedmeři jsú manželé zlí. 32	41
O dobrých manželech. 33	43
Kterak se mají mieti manželé před svatbú. 34	46
Kak mají manželé býti bohobojní. 35	47
Kterak manželé mají býti spolu po svatbě. 36	—
Kak věrna sobě má býti. 37	48
Tohoto hlasitě nečti před pannami. 38	52
Hospodářóm a hospodyníem naučení dobré, i čeledi. 39	53
Co je rozšafnost. 40	54
Že nemá hospodář netbavý býti. 41	55
Že hospodář má býti rozumný i v tělesné i v světské múdrosti. 42	56
Že hospodář má v svém domu vše zlé staviti. 43	

	Stránka
O zádušních službách. 44	58
O posledním rozkázání. 45	59
Tato řeč jest k hospodyním. 46	60
Čím se má žena slíbiti muži svému. 47	61
Řeč dobrá k čeledi. 48	62
Kterak se mají mieti služebníci k bohu. 49	63
Ústa se mají s srdcem srovnávati vždy. 50	64
Skutkové také. 51	65
Kterak se má mieti čeleď k hospodě. 52	—
Kak má čeleď spolu bydliti. 53	67
III. Kničky o devíti stáviech lidských, podobných k devíti anjelským kóróm. 54	68
Že je ve všech stáviech rád. 55	70
O nábožných duchovních. 56	—
Kudy to bývá, že mnozí nedojdú miesta nebeského i anjelského 57	75
O zákonníciach. 58	77
O učených tato řeč. 59	78
Proč se lidé učie. 60	79
Že múdrosť svetská nenie múdrosť, ale bláznovstvie. 61	80
Kterak se má mieti súdce v súde. 62	81
Že i v práviach nenie plné pravdy. 63	82
O pronajímání úradov všelikakých. 64	84
O rádu svetského panstva naučenie. 65	—
Čeho se majú páni vystriehati. 66	86
O tom, ktoré užitky páni môžu bráti. 67	87
O chování židov. 68	90
O prostredných anjelech z druhej jerarchie. 69	91
Že proto rád v svete hyne, neb bezprémně stojí po něm. 70	92
O kratochvili svetských. 71	93
O popravciach. 72	94
Kterí podobni sú k tretej jerarchii. 73	95
O řemeslníciach. 74	97
O kupčení a o trziach. 75	—
Aby každý byl pilen stavu svého. 76	99
O lichevníciach, o lotřiacich a o kostkářiacich. 77	—
O trech stáviech onoho sveta. 78	100
O očistcových mukách. 79	103
O nebeské radosti. 80	105
IV. Kničky o hříšiacich, jenž slovú <i>summa viciorum</i>, a najprv prímluva. 81	110
Co je hriech. 82	111
Co je prirodzený hriech. 83	—
Co je v nás počátek hriechov. 84	112
Kak neslušie sveta milovati každému. 85	113
Co je sedm úhlavných hriechov. 86	114
O pýše, prvniem hriechu úhlavném. 88	116

117	Že je pýchu znáti po postavě lidské. 89	117
118	Která pomsta bude na ty, ješto sě tak hrdě strojíe. 90	119
119	O závistí. 91	120
120	O hněvu. 92	122
121	O lenosti. 93	123
122	Ktož pro statečné nepracuje. 94	—
123	O rozmařelosti. 95	124
124	Že neslušie prázdniti. 96	126
125	O odkládání dobrého. 97	127
126	Že je zlé a škodlivé v hříechu ležeti. 98	129
127	Odkládání pokání kterak škodí. 99	130
128	O lakomstvu. 100	131
129	Že sbožie nenasytí lakomého. 101	132
130	O lakotě. 102	133
131	Kolikerym obyčejem lakotní hřešie. 103	134
132	O smilstvu. 104	135
133	Co je smilstvo. 105	136
134	O většiem hříechu v smilstvu. 106	138
135	O těch, ješto slib čistoty rušie. 107	139
136	Co je deset rohův. 108	141
137	IV. O čtveru zlém. Rikhardovy knížky. 109	144
138	Co znamená moře. 110	145
139	O čtveru pokušení. 111	146
140	O čtvrté zvěři. 112	147
141	Čím ta zvěř nenie k sobě podobna. 113	148
142	O prvé zvěři lvice. 114	149
143	Vylomenie křidl. 115	151
144	Co je na nohů státi takové zvěři. 116	152
145	Že závistivý jest jako nedvěd. 117	153
146	Že závistivý zlé i dobré zpravuje. 118	154
147	Kak licoměrník podoben jest této třetí zvěři, ješto slove pardus 119	155
148	Co sú křídla té zvěři. 120	156
149	O zjevné ohýralosti ve zlém. 121	157
150	Co je roh ohýralosti. 122	159
151	Kak je ohýralec sám proti sobě zatvrzen. 123	160
152	O čtyřech rozích a najprv o hrdosti. 124	161
153	O deseti rozích. 125	162
154	Že i z najhlubšieho zlého ješto buoh vyvodí, kohož ráčí. 126	163
155	VI. Knížky o šlechetnostech, jenž slovů summa virtutum. 127	164
156	Co je květ šlechetnosti a co samy. 128	167
157	Že je šester květ šlechetnosti, prvý: chod v rúchu. 129	168
158	Co je šlechetnost. 130	169
159	O viere najprvé. 131	171
160	Co nám pomáhá k viere. 132	—
161	Co je mnieti, co věděti, co věřiti. 133	172
162	Viera naše jest podobná. 134	174

	Stránka
Že ze všech věr naše jest najpodobnější: 135	175
Kdy se počala viera naše. 136	—
Co potvrzuje viery naše. 137	176
Viery důvod další. 138	177
Proti nemoudrým řečem, ješto mluvie. 139	179
Kterž kúzla, čary působie, slib svůj rušie. 140	181
Co viera pravá křesťanská má držeti. 141	183
Kterak je těm kusóm rozuměti. 142	184
Že svátci ukazují vieru naši. 143	188
Že ne každý spasen bude, ktož je křesťanem. 144	189
O naději křesťanské. 145	190
O lásce. 146	191
Že jen k bohu má býti milování neb láska. 147	192
Co je málo boha milovati. 148	194
O milování bližního. 149	195
Co je vhod družce milovati. 150	196
O řádu milosti. 151	197
Že rozličné jsú milosti. 152	198
Že se svoji mají milovati. 153	199
Ještě že jest přátely milovati. 154	200
VII. O jiných čtyřech šlechtetnostech, jenž slovú virtutes cardinales. 155	201
O opatrnosti. 156	202
O smiřnosti. 157	203
O síle mysli. 158	204
O spravedlnosti. 159	205
VIII. Knížky o těch sedmi šlechtetnostech, jenž jsú proti sedmi hlavným hřiechóm. 160	208
Proč má buoh mil býti. 161	209
Že jsú tři stupňové milování. 162	211
Bližního milování. 163	213
O stupních milování bližního. 164	—
O pokoře. 165	214
Že jsú také vstupní pokory. 166	216
O trpělivosti. 167	217
Vstupňové trpělivosti. 168	219
O poslušenství. 169	220
Vstupňové poslušenství. 170	221
Něhání zbožie. 171	222
Stupňové šlechtetnosti, ješto se lakomství protiví. 172	223
O skrovnosti. 173	224
O čistotě. 174	225
Že je vše vhod dobro. 175	227
IX. Knížky s. Augustina, kterak bojují hřiechové proti ctnostem:	
pýcha proti pokoře. 176	228
Co zlého drží se pýchy. 177	230
Co se drží závisti. 178	232

	Stránka
100 O hněvu. 179	234
100 O lenosti. 180	235
— Svár lakomstva. 181	237
100 Svár lakoty. 182	238
100 Svár čistoty s smilstvem. 183	239
IX. Knížky o sedmi darech ducha svatého vůbec. 184	242
110 Co dobrého činí v nás ti darové. 185	244
110 Prvý dar ducha svatého jest bázeň božie. 186	245
— Co překážie těch darův dojíti. 187	247
110 O řádu těch darův. 188	—
110 Že troje jest bázeň božie. 189	249
110 O druhém daru ducha svatého. 190	250
110 O třetím daru. 191	251
110 O čtvrtém daru. 192	252
— O pátém daru. 193	—
110 O rozumu. 194	253
110 Že je potřeben rozum 195	—
110 O moudrosti. 196	254
XI. Knížky o připravení srdce. 198	257
120 O trojem připravení srdce. 199	259
— Druhé otevření srdce. 200	262
120 Kterak srdce ostríhati. 201	265
120 O ustanovení srdce. 202	—
— Pátý způsob srdce. 203	266
120 Šestý způsob srdce. 204	267
120 Sedmý způsob srdce, kterak je rozedřieti. 205	268
XII. Knížky o sedmi chodbách, a tato prvá. 206	269
130 O dobrém úmysle. 207	270
130 O přemietání mysli u věčném dobrém. 208	272
— O bohomyslném životu. 209	273
130 O milování náramném. 210	274
130 O poznávání skrytých věcí. 211	276
130 O duchovní počtosti. 212	278
130 O činění dobrých skutkův. 213	280
XIII. Čtenie o osmeru blahoslavenství. 214	—
140 Že máme vstúpiť nahoru od lidu obecného. 215	281
140 O druhém blahoslavenství. 216	282
— O třetím blahoslavenství. 217	283
— O čtvrtém blahoslavenství, o spravedlnosti. 218	284
— O pátém blahoslavenství, o milosrdenství. 219	286
140 O šestém čistoty srdce. 220	—
— O sedmém, o pokojích. 221	287
140 O osmém, o trpení pro pravdu. 222	289
XIV. Knížky o desáteru božiem přikázání. 223	290
— O prvých třech přikázáních. 224	293
— O jiných sedmi přikázáních. 225	298

	Stránka
O dvanácti radách čtenie. 226	301
XV. Knížky o sedmeře svátosti kostelní. 227	306
Proč sú svátosti dány cirkvi svaté. 228	—
Že vždy byly sú někaké svátosti. 229	307
Kolik jest těch svátostí. 230	308
O křtu. 231	310
Kto móż křtíti. 232	311
Že křest hříechy všecky omývá. 233	312
Že trój jest křest: u vodě, v duchu a ve krvi. 234	—
Co ty věci znamenávají, ježto při křtu činie. 235	313
O biřmování. 236	314
O svátosti těla božieho. 237	315
Kterak má kněz tu svátost posvěcovati. 238	316
Že s velikú poctivostí tato svátost má býti posvěcována. 239	317
Co je divného při té svátosti. 240	—
Že je čtvera proměna. 241	318
Že je ukázal buoh velikú milost svátostí túto. 242	319
Že dává sebe účastnu býti Kristus. 243	321
Že nenie nadarmo svátost tato. 244	—
Že v přijetí záleží tato svátost. 245	322
Že někto někdy i svátosti té nepřijme, avšak bude mieti užitek té svátosti. 246	323
Často-li ta svátost má býti přijímána. 247	324
Zjevnějšíe naučení, kterak se mají lidé k té svátosti připra- vovati. 248	327
Kteří jsú užítkové z toho přijímání. 249	328
O řádu kněžském. 250	330
O manželstvu. 251	331
O pokání. 252	332
O skrušení. 253	—
Kdy je čas pokání. 254	333
O zpovědi. 255	334
Komu se jest zpovídati. 256	335
Kdy se jest zpovídati a proč. 257	336
Čeho se máme zpovídati. 258	—
Že šestnáctá věc sluší k zpovědi. 259	337
O dostiučinění za hříechy. 260	338
O svatém oleji, o sedmé a poslednie svátosti cirkve svaté, kdy je ustavena a kto ji ustavil, a proč ji ustavil, a komu má dána býti, a kdy a kolikrát. Toť ukazuje poslednie kapitula v tom počtu. 261	240

**Dokonány jsú knihy tyto léta po narození božiem
Tisícieho Čtyřistého padesátého, ve čtvrtek po svatém
Agapitu mučedníku Božiem.**

Buď bohu chvála!